ការជំទាស់របស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងឯកសារនានាដែលបានស្នើឡើងដោយ ក.ស.ព នៅក្នុងឯកសារ E223/2/1 (E223/2/1.3)

No.	**លេខឯកសារ**	**ឯកសារ E9/31**	**ប្រភេទ**	**អ្នកនិពន្ធ/ អ្នកផ្តល់ឯកសារ**	**កាលបរិច្ឆេទ**	**ចំណងជើង**	**ការពិពណ៌នា**	**ចំណុចនៃការចោទប្រកាន់**	**ការជំទាស់**
១	ឯកសារ **D199/26.2.184**	ឯកសារ E9/31.18 (ឧបសម្ព័ន្ធ ១៨) លេខ ១១៧	របាយការណ៍តាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយអន្តរជាតិ	AFP	ថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៦	របាយការណ៍តាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយអន្តរជាតិ មានចំណងជើងថា ៖ “កម្ពុជា៖ ការជម្លៀសប្រជាជនដោយបង្ខំជាថ្មីម្តងទៀត ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់អាយុជីវិតមនុស្ស បើតាមកាសែត The New York Times”	វាយការណ៍ថា ចាប់តាំងពីចុងខែតុលា ឬដើមខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៧៥ ប្រជាជនកម្ពុជារាប់សែននាក់ត្រូវបានជម្លៀសដោយបង្ខំ ឆ្ពោះទៅកាន់ខេត្តបាត់ដំបង ហើយថា អ្នកដែលត្រូវបានគេជម្លៀសតាមរថភ្លើង ត្រូវបានគេញាត់ក្នុងទូរថភ្លើងដឹកទំនិញណែនក្តន់ ដូច “ត្រីខកំប៉ុង” ហើយថា ពួកគេជាច្រើនបានទទួលរងនូវជំងឺគ្រុនចាញ់ គ្រុនពោះវៀន អាសន្នរោគ រាគមួលជាដើម ហើយបានស្លាប់បាត់បង់ជីវិត។	ការផ្លាស់ទីលំនៅប្រជាជន ពីភូមិភាគកណ្តាល (ឧត្តរចាស់) និរតី បស្ចិម និងបូព៌ា (ដំណាក់កាលទី២) [69: 262 ដល់ 282]	មេធាវីការពារក្តីទទួលស្គាល់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្លាប់បានសម្រេចថា“សម្ភារៈមួយចំនួន ដូចជា របាយការណ៍ដែលមានការវិភាគ សៀវភៅ ភាពយន្តឯកសារ និងអត្ថបទដកស្រង់ចេញពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ អាចមានការពាក់ព័ន្ធ ហើយនឹងត្រូវរាប់ចូលជាប្រភេទនៃឯកសារមួយផងដែរ” (ឯកសារ E185 កថាខណ្ឌ ២១(៥))។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា អត្ថបទដកស្រង់ចេញពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ មិនអាចទទួលយកថាមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ឬសត្យានុម័ត ដោយពុំបានសួរដេញដោលនោះឡើយ ជាពិសេសនៅពេលដែលអ្នកកាសែតអាចត្រូវបានរដ្ឋាភិបាលជួលឲ្យបង្ហាញនូវរបាយការណ៍ជាក់លាក់មួយអំពីព្រឹត្តការណ៍នានា ឬឲ្យបង្កើតនូវព័ត៌មានមិនពិត។ ពិតណាស់ វាស្ទើរតែមិនអាចវាយតម្លៃបានឡើយអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃអត្ថបទដកស្រង់ចេញពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ដោយគ្មាន ក្នុងកម្រិតអប្បបរមា ការបង្ហាញភ័ស្តុតាងពីអ្នកនិពន្ធនោះ។ វាមិនអាចទៅរួចឡើយក្នុងការបញ្ជាក់អំពីភាពគួរឲ្យជឿជាក់បាននៃរបាយការណ៍ដែលមានក្នុងអត្ថបទនោះ។ អត្ថបទនេះមានព័ត៌មាន និងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ដែលមិនបានផ្អែកទៅលើការអង្កេតផ្ទាល់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះឡើយ។ មិនមានរៀបរាប់បញ្ជាក់អំពីអ្នកនិពន្ធ។ ឯកសារនេះមិនគួរឲ្យជឿជាក់បាន និងមិនសមស្របក្នុងការបញ្ជាក់អង្គហេតុ ដែលឯកសារនេះចង់បញ្ជាក់ឡើយ ហើយឯកសារនេះមិនអាចទទួលយកបានឡើយ អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(៣)(គ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ លើសពីនេះទៀត ដោយសារតែលោក អៀង សារី មិនបានទទួលនូវសិទ្ធិរបស់គាត់

									អនុលោមតាមវិធាន ៨៤(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដើម្បីតទល់ជាមួយនឹងអ្នកនិពន្ធអត្ថបទនេះ ឯកសារនេះក៏មិនអាចទទួលយកបានផងដែរ អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(៣)(ឃ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ប្រសិនបើឯកសារនេះត្រូវបានទទួលយក មេធាវីការពារក្ដី លើកឡើងថា ឯកសារនេះគួរតែមានទម្ងន់តិចតួចប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើមាន លើកលែងតែខ្លឹមសារនៃឯកសារនេះអាចត្រូវបានពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ ឬគាំទ្រ តាមរយៈសូចនាឯករាជ្យមួយ។ សម្រាប់ទឡ្ហីករណ៍បន្ថែមទៀត សូមមើល ការជំទាស់របស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងភាពអាចទទួលយកបាននូវប្រភេទឯកសារជាក់លាក់មួយចំនួន ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ **E114** កថាខណ្ឌ ១ (បទដ្ឋានក្នុងការទទួលយកភ័ស្ដុតាងជាឯកសារដែលមានចែងក្នុង ច្បាប់ស្ដីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក) កថាខណ្ឌ ៧-៩ (ភាពអាចជឿជាក់បាន) កថាខណ្ឌ ១១ (ភាពពាក់ព័ន្ធ) កថាខណ្ឌ ១៨-១៩ (របាយការណ៍ អត្ថបទ និងឯកសារនានាដែលមិនបានបន្សល់ទុកពីសម័យនោះ)។
២	ឯកសារ **D166/130**	ឯកសារ E9/31.20 (ឧបសម្ព័ន្ធ ២០) លេខ ៧៩	របាយការណ៍ស្ដីពីការចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស	អ.វ.ត.ក-ក.ស.ច.ស	ថ្ងៃទី២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨	របាយការណ៍អនុវត្តដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស	រៀបរាប់អំពីការស្ដាប់ចម្លើយ ថេង ហ៊ុយ, ស៊ិន ស៊ិន, ឡាច គ្រី, វ៉ាន់ ម៉ៅ និង សោម រស់ ទាក់ទិននឹងការប្រព្រឹត្ត និងការជម្លៀសប្រជាជនវៀតណាមពីខេត្តព្រៃវែង។	ការផ្លាស់ទីលំនៅប្រជាជន ពីភូមិភាគកណ្ដាល (ឧត្តរចាស់), និរតី, បស្ចិម និងបូព៌ា៖ ដំណាក់កាលទី២ [69:262 ដល់ 282], ការប្រព្រឹត្តលើជនជាតិវៀតណាម **[196: 791 ដល់ 841]**	ឯកសារនេះគឺជារបាយការណ៍អនុវត្តដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស។ ឯកសារនេះមានសេចក្ដីសង្ខេបអំពីការស្ដាប់ចម្លើយសាក្សីនានា និងពិតជាមិនបានឆ្លុះបញ្ចាំងនូវការផ្ដល់ចម្លើយពិតត្រឹមត្រូវដែលសាក្សីអាចបានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរដែលបានសួរពួកគាត់នោះឡើយ។ ដូច្នេះ ឯកសារនេះគួរត្រូវបានបដិសេធចោល អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(៣)(គ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយសារតែឯកសារនេះមិនគួរឱ្យជឿជាក់បាន និងមិនសមស្របក្នុងការបញ្ជាក់អង្គហេតុ ដែលឯកសារនេះចង់បញ្ជាក់ឡើយ។ លើសពីនេះទៀត លោក អៀង សារី មិនត្រូវបានផ្ដល់នូវឱកាសដើម្បីតទល់ជាមួយនឹងសាក្សីទាំងនេះឡើយ។ ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយល់ឃើញថា ឯកសារនេះអាចទទួលយកបាន អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គជំនុំជម្រះគួរតែផ្ដល់នូវទម្ងន់តិចតួច ឬគួរកុំផ្ដល់នូវទម្ងន់ឡើយចំពោះចម្លើយរបស់សាក្សី

									ដែលមាននៅក្នុងឯកសារនេះ។ យោងតាមសេចក្ដីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឯកសារ **E96/7** កថាខណ្ឌ ២៤ ចម្លើយសាក្សីនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ មិនគួរត្រូវបានផ្ដល់នូវតម្លៃជាភស្ដុតាងឡើយ លើកលែងតែ ចម្លើយទាំងនេះ៖ មានចរិតលក្ខណៈត្រូតគ្នា, ទាក់ទិននឹងសារតារ, កន្លែងដែលឧក្រិដ្ឋកម្មបានកើតឡើង ឬសក្ខីកម្មអំពីកម្រិតធាតុផ្សំនៃឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ, ជាការវិភាគមួយជាទូទៅ ឬជាស្ថិតិ ស្ដីពីសមាសភាគជាតិពន្ធុនៃប្រជាជន, ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ទៅលើជនរងគ្រោះ ឬមិនអាចដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការតទល់គ្នា ពីព្រោះសាក្សីផ្ដល់ចម្លើយនោះបានស្លាប់ ឬមិនអាចតាមរកឃើញ ឬមិនអាចមកផ្ដល់សក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់មាត់បាន។ សម្រាប់ទឡ្ហីករណ៍បន្ថែមទៀត សូមមើលចម្លើយតបរបស់លោក អៀង សារី ចំពោះសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្ដាប់ចម្លើយសាក្សីនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងសំណើសុំឲ្យបើសវនាការដេញដោលផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ **E96/3**។ ការជំទាស់របស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងភាពអាចទទួលយកបាននូវប្រភេទឯកសារជាក់លាក់មួយចំនួន ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ **E114** កថាខណ្ឌ ១ (បទដ្ឋាន ក្នុងការទទួលយកភស្ដុតាងជាឯកសារដែលមានចែងក្នុង ច្បាប់ស្ដីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក) កថាខណ្ឌ ៧-៩ (ភាពអាចជឿជាក់បាន) កថាខណ្ឌ ១១ (ភាពពាក់ព័ន្ធ) កថាខណ្ឌ ១៨-១៩ (របាយការណ៍ អត្ថបទ និងឯកសារនានាដែលមិនបានបន្សល់ទុកពីសម័យនោះ)។